

celu właściwe akta powinny być w terminie 3-miesięcznym od ogłoszenia niniejszej ustawy złożone miejscowemu urzędowi górniczemu.

Art. 3. Władza górnicza w miarę uznania może nadanie, wskazane w art. 2, poddać postępowaniu, przewidzianemu w art. 479—495 ustawy górnicznej (Zb. Pr. ces. ros. t. VII wyd. 1912) lub nadanie to potwierdzić na podstawie postępowania, przeprowadzonego przez władze niemieckie.

Art. 4. O ile nadanie, wskazane w art. 2, nie będzie w terminie przepisany zgłoszone w urzędzie górnicznym, właściciel nadania traci wszelkie z niem związane uprawnienie na rzecz Skarbu w myśl art. 1.

Art. 5. Wszelkiego rodzaju umowy w przedmiocie odstąpienia lub wydzierżawienia nadań górnicznych, wymienionych w art. 1 i 4, są nieważne.

Art. 6. Objęcie przez władze rządowe terenów i urzędzeń związanych z nadaniami górniczemi, przechodzącemi w myśl niniejszej ustawy na rzecz Skarbu, następuje z rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu.

Z chwilą objęcia tych terenów i urzędzeń przez władze rządowe, odszkodowanie właścicieli gruntów, zajętych lub zajmowanych na cele eksploatacji górnicznej tych nadań według norm, przewidzianych w art. 496—514 ustawy górnicznej (Zb. Pr. ces. ros. t. VII wyd. 1912), jakoteż osób, tracących uprawnienia górniczne w myśl art. 1 i 4, za inwestycje i urządzenia, przechodzące na rzecz władz górnicznych — jest obowiązkiem Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Marszałek:
Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Minister Przemysłu i Handlu:

W. Chrzanowski

464.

U S T A W A

z dnia 15 lipca 1920 r.

w sprawie rozszerzenia pełnomocnictw Ministra Przemysłu i Handlu do wywłaszczania ziemi i powierzchni gruntów dla celów górnicznych na obszarze b. Królestwa Kongresowego.

Art. 1. Moc uprawnień, służących Ministrowi Przemysłu i Handlu w zakresie wywłaszczania wnętrza ziemi i powierzchni gruntu na potrzeby eksploatacji górnicznej w obrębie powiatów będzińskiego i olkuskiego w myśl art. 490, uwagi 1 przepisów o prywatnym przemyśle górnicznym w Królestwie Polskiem (Zb. Pr. ces. ros. t. VII ust. gurn. wyd. 1912 r.), rozciąga się również na cały obszar b. Królestwa Kongresowego.

Art. 2. Postanowienia objęte ustawą górniczą, dotyczące majoratów, znosi się.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Minister Przemysłu i Handlu:

W. Chrzanowski

465.

U S T A W A

z dnia 15 lipca 1920 roku

w przedmiocie wypłaty zastępczej pewnych kategorii wierzytelności, należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich, austro-węgierskich i austriackich b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych.

Art. 1 Upoważnia się Główny Urząd Likwidacyjny do wypłaty zastępczej należnych obywatelom polskim niektórych wierzytelności, opartych na umowie lub na obowiązujących przepisach, i powstałych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego, a nie wypłaconych przez niemieckie, austro-węgierskie i austriackie, b. rządy zaborcze, względnie okupacyjne.

Art. 2. Wypłata zastępcza dotyczy wierzytelności, pochodzących z tytułu:

1) umowy o najem usług,

2) zwrotów kaucji i depozytów, złożonych na rzecz skarbu państw zaborczych lub okupacyjnych, a przejętych przez władze polskie, o ile tytuł do ich zatrzymania wygasł,

3) umownych dostaw prac i robót, dokonanych na rzecz państw zaborczych lub okupacyjnych, o ile Państwo Polskie z nich skorzystało lub korzysta,

4) kosztów leczenia i wszelkich tytułów prywatno-prawnych, przysługujących szpitalom, jako też instytucjom humanitarnym.

Art. 3. Wypłata nastąpi do wysokości sumy należnej od b. państw zaborczych i okupacyjnych, bez jakichkolwiek należytości ubocznych i jedynie co do roszczeń, które zostały w przepisany porządku zgłoszone i sprawdzone pod względem należności i wysokości, pod warunkiem złożenia przez wierzyciela deklaracji, koniecznej dla rozrachunku między państwowego. Wypłata może być uskuteczniiona w obligacjach pożyczki wewnętrznej.

Decyzja o wypłacie zastępczej nastąpi wedle uznania Głównego Urzędu Likwidacyjnego, działającego w porozumieniu z odnośnym Ministerstwem, przy wykluczeniu drogi sądowej.